

Der var til denne behandling stillet følgende ændringsforslag:

Af Ragnhild Andersen, Alfred Jensen og Aksel Larsen:

Ny paragraf.

1) Efter § 3 indsættes som ny paragraf:

„§ 0.

De i folkeforsikringslovens § 39 fastsatte grundbeløb til alders- og invaliderentemodtagere forhøjes fra 1. april 1951 med følgende beløb, der er ens i de 3 kommune-grupper:

Til ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå rente, forhøjes grundbeløbet med 360 kr. (= 30 kr. mdl.).

Til enlige personer eller ægtepar, når kun den ene af ægtefællerne opfylder betingelserne, forhøjes grundbeløbet med 240 kr. (= 20 kr. mdl.).“

Ny paragraf.

2) Efter § 3 indsættes som ny paragraf:

„§ 0.

De i folkeforsikringslovens § 54, stk. 3, fastsatte lommepege til rentemodtagere på alderdomshjem forhøjes fra 1. april 1951 med 36 kr. årligt i alle 3 kommune-grupper.“

Ny paragraf.

3) Efter § 3 indsættes som ny paragraf:

„§ 0.

I folkeforsikringslovens § 85 foretages følgende ændringer:

I stk. 1, 1. linie, indsættes efter „januar“: „og juli“.

Stk. 2 affattes således: „Inden henholdsvis 10. marts og 10. september bekendtgør socialministeren de forandringer, som i henhold hertil finder sted i ovennævnte beløb.“

Stk. 3 affattes således: „De således bekendtgjorte beløb har gyldighed fra henholdsvis 1. april og 1. oktober.““

Til titlen.

4) Efter ordene „rentemodtagere m. fl.“ tilføjes: „og om ændringer i folkeforsikringsloven om forhøjelse af grundbeløbene til rentemodtagere m. v.“

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Petra Petersen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem fru Ragnhild Andersen, ikke kan være tilstede her i tinget i dag, vil jeg gerne på min gruppes vegne motivere de ændringsforslag, vi har stillet her ved lovforslagets anden behandling.

Som det ærede medlem fru Ragnhild Andersen i går ved første behandling gjorde rede for, betyder dette lovforslag om en særlig ydelse til rentemodtagere ingen forbedring af rentemodtagernes kår. Da rigsdagen ophævede tilskuddet til kød, forringedes købeevnen betydeligt, og de rabatkort, der i en kort periode skulle erstatte statens tilskud til kødet, dækkede ikke engang de første prisstigninger. Efter at man også har ophævet rabatkortene, er priserne på kød og flæsk steget betydeligt. Der er endda priser, der er steget til det dobbelte af, hvad de lå på, da vi endnu havde tilskud til kødet. Prisstigningerne har, selv når rentemodtagerne i juni og december får denne særlige ydelse på 20 kr. til enlige og 40 kr. til ægtepar, forringet rentemodtagernes kår betydeligt.

Vi kommunister finder, at rentemodtagerne nu må have en erstatning på grund af den dyrtid, der har sat så voldsomt ind, og vi har i vore ændringsforslag foreslået, at alders- og invaliderentemodtagere skal have en forhøjelse af rentens grundbeløb, en forhøjelse, som de længe har haft krav på. Vi har foreslået, at grundbeløbet for ægtepar hæves med 360 kr. om året eller 30 kr. pr. måned, og at grundbeløbet for enlige eller ægtepar, hvor kun den ene af ægtefællerne er berettiget til rente, forhøjes med 240 kr. om året eller 20 kr. pr. måned.

Selv med den forhøjelse af de gamles og syges grundbeløb vil de ikke få fuld dækning for prisstigningerne, men denne forhøjelse af grundbeløbet vil dog give dem en hjælp, sådan at de måske kan få en chance for en gang imellem at få smør på brødet, et æg eller lidt kød. Jeg tror ikke, at der er ret mange i denne sal, der ikke ved, hvordan de syge og gamle har det her i landet. Det er jo en kendsgerning, at mange af vore gamle, vore aldersrentenydere, aldrig får kød. Som husmoder ved jeg det. Når jeg har stået i forretningerne, har jeg set de gamle komme og se på kødet og vurdere, hvor meget de har råd til at købe, og som regel kommer de til at gå med et halvt pund fars.

Vort andet ændringsforslag går ud på at forhøje lommepengene til rentemodtagerne på alderdomshjem med 3 kr. pr. måned. Ihukommende, at Københavns by-